

Кава

Віктор Неборак

Натхнення — це бармен — до ваших послуг —
що закликає каву, як змію,
і варить бідну голову мою
в цій рідині, відтяті за непослух

турецьким ятаганом. Визнаю —
я став у чергу фацетів зарослих,
струнких цукерок і ножів дорослих...
Та я ще не прописаний в раю!

Чоколядовий дух, температура
червоних уст і божевільних бджіл.
У незнайомки погляд, як в лемура, —
аж цукор переламує навпіл.
Я ж — думкою в районі Сінгапура —
своє обличчя виляпав на стіл.